

זה יכול לקרות בכל עת

לכל אחד מאלפי הערבים

העובדים בתל-אביב

הניידת המיטטרית שעטה כרוכות בתל-אביב. ממושב הנהג של הקורטינה ובמושב שלירו ישבו קצין וסמל מהחידה המרכזית של מיטטרת תל-אביב, שהיו לבושים כנגדים אורחיים.

במושב האחורי ישב שוטר נוסף ושני פועלים מרצועת-עזה, שנעצרו שעה קלה קודם לכן בכיתקפה ברחוב בנייהודה. השוטרים הורו לעצירים לשבת האחד על ברכי השני.

איך קוראים לך? נשאל אחד העצירים. טלעת אבוסמרה, השיב העציר.

טלעת, אתה תולעת! אמר לו הסמל, תחזור לי את ה-20 אלף שקיבלת ממני!

העציר היה המום. לא מכיר אותך ולא קיבלתי ממך כסף, ענה.

קיבלת 20 אלף? המשיך השוטר, בשביל הלשנה על אנשים שמעשנים סמים. אבל אתה שיקרת והאנשים קיבלו מכות-כאסח סתם. זה לא נכון? ענה העציר, אני לא מלשין על אף אחד.

כמו

הוא ישב בחברת יהודיה.

השוטרים התנפלו עליו והיכוהו

במקום שבו עבר זה עתה

ניתוח של אולקוס (מימין)

לך מקל בתחת, אני ארחוף לאחורך ולאמא שלך. אתה לא תעבור יותר בתל-אביב! הוא הרביץ לי עם פנס גדול על הברכיים.

כנופיה שני קוזניקים

קורבן סולטאן

מה פיתאום שאקח חתיכת ערבי לביחי? אחריכך אמר לי להרים את הידיים אל התיקרה של הניידת. אחרי כמה דקות התעייפתי וביקשתי להוריד רגעי את הידיים. הם צחקו ואמרו: לווה בדיוק חיכינו. הסמל נתן לי בוקס בעין.

לקחו אותי בדרך-עפר למקום חשוך, ליד התחנה הסופית של קו 4, לא רחוק מהירקון. הורידו אותי מהניידת. הבנתי שהם הולכים (המשך בעמוד 70)

והפרידו אותי מחסן. הסמל היכה אותי באוזניים. התחננתי שיעזוב אותי, והוא אמר לי לנשק את הנעליים שלו. פחרתי — ועשיתי את זה. הקצין עמד לידו. הוא אמר לי לנשק גם את הנעליים של הקצין. אחר כך אמר לי לשבת בכיסא ואמר: אני נותן לך 10 דקות להביא לי הלשנה, אם לא — אני הורג אותך וגם עוצר אותך. אם תלשין — נשחרר אותך. הוא יצא ואחרי כמה דקות התחלתי להרגיש כאבים בכנסן. ביקשתי להשתין. אמרו לי: תשתין במיכנסיים. אז נכנס השוטר השלישי שהיה במכונית, ושאל מה אני רוצה. אמרתי שאני רוצה להשתין. הוא הכניס לי מכת אגרוף חזקה בכנסן, בדיוק במקום שבו עשו לי את הניתוח. נפלתי מכאבים.

מסריחים את הניידת

הכניסו אותי ואת חסן שוב לניידת, לקחו אותנו למגד-דייד-אדום. הכניסו אותנו לשם עם אויקים על הידיים, ואמרו לכל האנשים שהיו שם שיהורו מאיתנו, כי אנחנו מתבלים. אמרתי לרופא שהיה שם, שאני חמישה חודשים אחרי ניתוח אולקוס ושאני סובל מכאבים. לא סיפרתי לו שהיכו אותי, כי הם היו שם ופחדתי. הרופא נתן לי תרופה לשתייה. שתיתי מזה, והרופא אמר שאשאר אצלי את הבקבוק, ושאמשיך להשתמש בתרופה. הקצין משך מידי את הבקבוק ואמר לו: מה פיתאום אתה נותן לו את הבקבוק? הרופא לא שאל כלום ולקח בחזרה את הבקבוק.

החזירו אותנו למיטטרת דיונגוף. בדרך הם קיללו אותנו ואמרו: לא יכולים לסבול את הריח שלכם, אתם מסריחים לנו את הניידת. הם גם אמרו אחד לשני: בוואי נהרוג אותם. בתחנת-המיטטרת השוטרים שהביאו אותי נתנו לשוטרים שבתחנה את שקית-הכדורים שלקחו ממני בבית-הקפה. התברר שבשקים יש שני כדורים שאני לא מכיר. הם אמרו לי, שאני עצור על החזקת סמים ועל גניבת שרשרת-הזהב. את השרשרת לא החזירו לי עד היום. למרות שהבאתי קבלה מצורף.

עליו, התעללו בו לדבריו, חוקרי-המיטטרה. לטענתו, השוטרים מנעו ממנו תרופה שהוא משתמש בה כמה פעמים ביום, וניסו להבאיש את ריחו בנייני העצירים האחרים על-ידי הצגתו כמלשין בשכר.

טלעת שוחרר ב-3 במאי. כמה שעות אחר-כך זוהה ברחוב על-ידי השוטרים שעצרו אותו יומיים לפני כן. הפעם, הם לא עצרו אותו, אלא העלו לניידת שלהם את ידיו, שהלך איתו ברחוב.

הידיד, ג'מאל סולטאן, בן 26, גם הוא פועל תושב האוניונס. ג'מאל סיפר כי אחר-כך נזרק מהניידת שבה נלקח, אחרי שהוכה על-ידי השוטרים.

ב-5 במאי התלוננו שני הפועלים לפני זיווה, קצינת-תלונות-הציבור במרחב-הירקון של מיש-טרט תל-אביב. זיווה ביררה מיהם השוטרים המעורבים בפרשה: מפקח-מישנה איתן צ'חנובר, סמל-שני סולומון והשוטר אייל גוררון. סיפר טלעת אבוסמרה:

ישבתי בכיתקפה ברחוב בנייהודה עם ידיד, סבל תושב-עזה, בשם חסן אריה וידידה יהודיה. נכנסו שלושה שוטרים, כנגדים אורחיים, העמידו אותנו אל הקיר עם הידיים למעלה ועשו עלינו חיפוש. אמרו לידידה היהודיה: לא מצאת לך עם מי לשבת. רק עם ערבים? לקחו ממני כדורים שאני צריך לקחת אחרי כל ארוחה, בגלל ניתוח אולקוס שעברתי. לקחו גם שרשרת זהב. שאלו אם יש לי קבלה מהצורף שעשה את השרשרת. אמרתי שיש לי.

העלו אותי ואת חסן לניידת. אחד השוטרים אמר שהוא רוצה להיות ערס על אמא שלי ועל אחותי. הושיבו אותי על הברכיים של חסן. אחרי שירק עליי הקצין, הרביץ לי הסמל שיושב לידו במקל של שוטרים על הברכיים ועל הידיים. צעקתי שיפסיק להתעלל בי. הוא אמר: להתעלל? אני אראה לך איך מתעללים!

הוא לקח את הסיגריה שעישן וכיבה לי אותה על היר. התחלתי לצעוק. הוא תפס לי את הראש ורחף אותו למטה. הוא לא רצה שהאנשים ברחוב יראו מה קורה בניידת. הביאו אותי לתחנת המיטטרה בדיונגוף

תקריב אלי את הראש, פנה הקצין שישב ליד ההגה אל העציר. טלעת רכן קדימה. הקצין פנה אליו וירק בפרצופו.

ערס על אמא שלי

אין זו סצינה מסרט ישראלי חדש. זהו קטע מעדותו של טלעת אבוסמרה, פלסטיני בן 28 מחאדיינס. טלעת מתפרנס ממכירת ירקות. הוא גבר שחרחר ונאה, ממוצע-קומה ובעל שיער קצר. הוא רובר עברית-סלנגית, עברית של פועלים ערבים.

טלעת נעצר באחד במאי, חגי-הפועלים. יום זה היה יום של חג לטלעת. הוא נעצר ל-48 שעות. ואחרי שלא נמצאה כל אשמה שניתן לטפול

פרקליט שלנגר הסתכלתי בעיניו והתביישתי!